

پناهگاهی برای روزهای بحرانی

نگاهی به وضعیت پایگاه‌های چندمنظوره شهرداری

به بهانه روز ایمنی در برابر زلزله

گزارش روز

روزنامه نگار
فرمانده نظامی

می‌گویند به‌طور متوسط از ۴۱ حادثه‌ای که در جهان رخ می‌دهد، نزدیک به ۳۱ فقره آن در ایران اتفاق می‌افتد که اغلب شامل سیل، رانش زمین، زلزله و خشک‌سالی است. وقتی حوادث و بلایای طبیعی وجود دارد و کنترل وقوع آن از اختیار ما خارج است، تنها راه چاره پیش‌روی ما، مجهز شدن و آمادگی در برابر آن‌هاست. آگاه شدن از اینکه شهر مشهد روی دو گسل بزرگ قرار گرفته و هر لحظه خطر زلزله آن را تهدید می‌کند، بهانه خوبی برای مقاوم‌سازی است، حتی مناسب تقویمی امروز یعنی سالروز زلزله دلخراش و غم‌انگیز بم که تصاویر تلخ آن را هرگز از یاد نخواهیم برد، نیز لزوم پیشگیری را یادآوری می‌کند تا با این همه اطلاع و پیش‌بینی، بلای طبیعی غافلگیرمان نکند. در ادامه سلسله گزارش‌های آمادگی برای زلزله احتمالی که در هفته‌های گذشته به آن پرداختیم، این شماره را به یکی از بخش‌های تجهیزشده که در زمان وقوع زلزله به یاری امدادگران و شهروندان خواهد آمد، اختصاص داد ایم؛ سوله‌های چندمنظوره بحران که شهرداری مشهد برپا و تجهیز کرده است، یکی از اقدامات مهم برای روزهای حادثه است.

هر منطقه؛ ۲ یا ۳ سوله بحران

است. همه تلاش شهرداری مشهد هم برای این بوده است که در هر منطقه شهری، یک و حتی چند سوله داشته باشیم. در چند منطقه، دو یا سه سوله بحران داریم اما اکنون تنها در منطقه ۸ کمبود سوله داریم؛ به دلیل اینکه آنجا هیچ زمینی برای تملک شهرداری وجود ندارد. منطقه ثامن هم سوله ندارد که یارایینی‌ها، زمینی اختصاص پیدا کرده است و به زودی به نتیجه خواهد رسید و امیدواریم سال آینده به بهره‌برداری برسد. رئیس‌گروه پدافند غیرعامل و پیشگیری از بحران شهرداری مشهد به نکته دیگری نیز درباره اختصاص پایگاه‌اشاره می‌کند و می‌گوید:

یکی از برنامه‌های مهم ما، وجود پایگاه بحران در ورودی‌های شهر یعنی مناطق ۷ و ۱۲ شهرداری است تا محل ویژه‌ای برای انبار و تجهیزات خاص باشند که زمان وقوع زلزله یا حوادث، شهرهای معین به راحتی به اطلاعات شهر و امکانات، دسترسی پیدا کنند.

شیدایی درباره استفاده از بوستان‌ها برای مدیریت بحران در زمان حوادث می‌گوید: رویکرد جدید این است که از فضا‌های پارکی بزرگ به عنوان پیوست پدافند غیرعامل استفاده کنیم. اکنون دو یا سه پارک بزرگ ما چنین امکانی را دارند. بسته به نوع حادثه و پس از زلزله می‌توانیم از بوستان غدیر هم استفاده کنیم؛ چون دارای سکو‌هایی برای چادر زدن، شبکه برق و سرویس‌های

آنچه گذشت...

ماچرا از هشدارهای کارشناسان و استادان حوزه زمین‌شناسی و زلزله آغاز شد که خطر زمین‌لرزه در مشهد را یادآوری کردند و ما نیز بنا را بر این گذاشتیم که سلسله‌گزارش‌هایی منتشر کنیم، از وضعیت کنونی شهر بگویم و اقدامات مسئولان. پس از گفت‌وگو با یکی از استادان دانشگاه فردوسی که از موقعیت دو گسل مشهد سخن گفته بود و خطری که ما را تهدید می‌کند، دانستیم که هر لحظه ممکن است زلزله دیگری از راه برسد و باتوجه به اینکه در دوره بازگشت زلزله هستیم، هر لحظه احتمال وقوع زمین‌لرزه‌ای بین شش تا هفت ریشتر وجود دارد. پس از آن هشدار، لازم بود از موقعیت ساختمان‌ها و بناهای مشهد بدانیم و به سراغ سازمان نظام‌مهندسی ساختمان استان رفتیم که از فراوانی ساختمان‌های نایمن و متخلف، سخن گفته شد. آخرین گفت‌وگوی ما با مدیرکل نظارت بر ساخت وسازها و کمیسیون‌های ماده ۱۰۰ شهرداری مشهد بود که از روش برخورد با متخلفان ساخت وسازگفت و حالا که صحبت از پیشگیری شده است، دنباله ماچرا را به امکانات موجود در شهر، در زمان بحران زلزله، متصل کرده ایم.

بهداشتی و حمام است. ولی به این دلیل که درختان بلند دارد، در زمان زلزله با احتمال سقوط درختان، یک عامل خطر محسوب می‌شود و باید برای آن راه حلی اندیشید، درعین حال یکی دیگر از روش‌های تأمین پایگاه، مدرسه محوری است؛ زیرا مدارس، مکان‌هایی مناسب برای امدادرسانی و تجمع موقت شهروندان هستند. به‌گفته شیدایی در چرخه مدیریت بحران، چهار محور پیشگیری، آمادگی، مقابله و بازسازی تعریف شده است. او توضیح می‌دهد: قانون مدیریت بحران شامل همه دستگاه‌ها و وزارت خانه‌هاست اما شهرداری حتی فراتر از شرح گسترده وظایفش، درحال خدمت‌رسانی است. از پیشگیری، آموزش مقابله با بحران تا خدمات پس از حوادث و حتی پاکیزه‌سازی شهر پس از حوادث که کار نیروهای خدمات شهری است؛ زیرا مشهد به دلیل حضور زائران میلیونی، وضعیت متفاوتی با شهرهای دیگر دارد. در شرایط بحران و وقوع زلزله احتمالی به ویژه اگر ایام اوج حضور زائران باشد، با مشکلات بیشتری مواجه خواهیم شد؛ به همین دلیل همه دستگاه‌ها و مسئولان باید با تمام توان، آمادگی کامل را در برابر وقوع حوادث احتمالی داشته باشند. شهروندان نیز لازم است نکته‌های مهم را برای انجام اقدامات لازم در ۷۲ ساعت طلایی پس از وقوع حوادث و بلایای طبیعی آموزش ببینند.

شهرداری

شنبه ۴ دی ۱۴۰۳
شماره ۳۳۱۲
SHAHRAARNEWS.IR

۱۳

روزنامه نگار
فرمانده نظامی

یادداشت

کرپلای ۴؛ این حماسه ماناست

روزنامه نگار
فرمانده نظامی

کرپلای ۴ برای من یک عملیات عاشورایی است؛ یک حماسه مظلوم و عاشقانه که حسرت حضور در آن بر جانم مانده است. من وقتی رسیدم که کار تمام شده بود. حسرتی که بارها بخواندن «یالیتنی کنت معکم فافوز فوزا عظیما» در دل از آن یاد کرده‌ام. در تجدید آن یاد ماندگار، این بار قلم به نام جاودانه مردی متبرک می‌کنم که از جنس کرپلای ۴ بود؛ از جنس همه کرپلاهای دفاع مقدس؛ محمود آقایی ما را حکایتی بود با آب. این را از «دست‌نماز» گرفتنش می‌شد فهمید. ذکر می‌گفت به ازای هر مشت آب، نمازش هم به طراوت آب بود و حتما سرشار جواب.

از اذان به اقامه می‌رسید و تکبیرالاحرامی که حرمت می‌افزود؛... اکبر. بسم... الرحمن الرحیم.... من نماز محمود را دوست داشتم. دعایش را دوست داشتم اما وضویش و رازخوانی‌اش با آب، مرا دچار می‌کرد. غواص بود آخر؛ خویشاوند نزدیک آب. آب هم معنایش معلوم است؛ زندگی. همین بود که محمود را به مأموریت نکشتن مبعوث کرده بود. وقتی در تاریک‌روشن حوالی صبح ۲۰ بهمن ۱۳۶۴ از روند بیرون آمد، سینه به‌سینه شد با سرباز عراقی که اسلحه در دست آب را می‌کاوید. محمود کارد سنگری‌اش را بیرون کشید. سرباز عراقی، انگار قالب تهی کرد؛ افتاد. ترس کاری کرد که نیاز به کار نباشد. اگر بود هم، محمود تا می‌توانست، از آن استفاده نمی‌کرد. یادگرفته بود بی‌کشتن هم راه خود را باز کند. در آن تاریک‌روشنی اما هیبتش در لباس غواصی، کار را آسان کرده بود. دست‌های سرباز را بست تا وقتی به هوش آمد، هوس چیزی نکند و رفت تا بازهم راه را باز کند برای رزمندگانی که باید معجزه وار، خود را به فاو می‌رسانند. در عملیات‌های بعد هم غواص بود. مرد شط و هور و آب. تا می‌توانست، دست به اسلحه نمی‌شد. چه نیازی بود به تیر و حتی تیغ وقتی می‌شود به شکلی دیگر، جنگجوی دشمن را از راه به در کرد؟ ما که مثل دشمن نبودیم که در قتل هم اسراف می‌کرد؛ مثل آن‌ها نبودیم که از کشتن لذت می‌بردند. محمود حرمت آب و زندگی را می‌دانست، حتی در برابر دشمنی که هیچ‌کدام را حرمت نمی‌نهاد و در کرپلای ۴، «دیگ آبگوش» بارگذاشته بود؛ دیگی که اروند بود! بعد هم دیدیم که چقدر در کشتن حریص‌اند، حتی در برابر غواص‌هایی که تا می‌شد، نمی‌زدند؛ مردانی که در استفاده از قبضه سرنیزه هم با احتیاط عمل می‌کردند. محمود زخم برداشت اما ماند. در عملیات‌های دیگر هم بود تا آخرین روز جنگ. بارها زخم برداشت اما رابطه‌اش با آب همچنان زلال ادامه یافت؛ مثل دیگر غواص‌های باقی‌مانده از کرپلای ۴. حتی بعد جنگ هم حکایتش با آب، به کرپلا می‌رسید. به نیابت از هم‌زمان آن حماسه جاوید در سلام بر سیدالشهدا^(ع). در تحریر بی‌صدای «یالیتنی کنت معکم فافوز فوزا عظیما» که رو به نینوا ادا می‌شد. او سرانجام در سحری رمضانگاهی بر اثر جراحات به یادگارمانده از جنگ به غواص‌های کرپلای ۴ پیوست. اما آیا ما را هم سعادتی چنین خواهد بود؟ برای هم دعا کنیم؛ شاید به اجابت برسد.

دیدگاه

چرخه معیوب طردشگی

محمدعلی مشکئی باف - روان‌شناس

وقتی یک نفر بنا به هر دلیلی کاری را انجام می‌دهد و از طریق سیستم قضایی دستگیر می‌شود و برحسب جرمی که مرتکب شده است، برایش حبس در نظر می‌گیرند، این موضوع تبعات دارد. فرد از وقتی وارد زندان می‌شود، آسیب‌های زیادی می‌بیند و این معضلات تاپس از راه‌هایی او ادامه دارد. بیراه نیست که‌گفته می‌شود زندان وقضای آن علاوه بر آسیب‌های روانی که به دنبال دارد، جرم خیز هم هست. از آن سمت، باید توجه‌کنیم که بیشتر جوان‌های دربند زندان‌های امروز، در خانواده‌هایی به دنیا آمده‌اند که پدر یا مادرشان بزهکار بوده و معمولاً از جامعه طرد شده‌اند. این چرخه معیوب ادامه دارد. طردشگی و دوربودن از یک محیط مناسب باعث می‌شود فرد با اولین تلنگر دوباره مرتکب جرمی دیگر شود، درحالی‌که امکان کنترل این فرایند وجود دارد و فقط مستلزم این است که در جامعه فرهنگ‌سازی شود. اگر زندگی این افراد را مرور کنیم، خواهیم دید به جز راهی که آمده‌اند و اشتباه هم هست، مسیر دیگری را بلد نیستند. این موضوع مستلزم این است که برای درمان آسیب‌های روانی آن‌ها جلسات مشاوره در نظر گرفته شود و از لحاظ اقتصادی نیز زمینه اشتغال آن‌ها فراهم شود. شاید این عبارت کلیشه‌ای‌ترین حستی باشد که تابه حال شنیده‌اید، اما اگر همه دستگاه‌ها و نهادهای مدست به دست هم دهند و کنار هم باشند، قطعاً به سمت جامعه‌ای امن حرکت خواهیم کرد. من سال‌ها در حوزه مشاوره دادن به مددجویان زندان فعال بوده‌ام و تا سال ۱۳۸۲ این کار را می‌کردم. طرح‌های بالینی و روان‌شناسی که برحسب آزمایش‌های انجام‌شده روی افراد مختلف اجرا می‌شد، تأثیر زیادی در حال خوب کسانی داشت که با ما مروده داشتند. این دوره‌های آموزشی به صورت مستمر و مرتب برگزار می‌شد و با اینکه مدت تحمل حبس نوع جرم ارتکابی آن‌ها باهم متفاوت بود، با برنامه‌هایی که برای ساختار تربیتی و ورود آن‌ها به اجتماع انجام می‌دادیم، خیلی‌ها بعد از راه‌هایی به راحتی می‌توانستند باکشن‌های بیرون از زندان کنار بیایند. به‌عقندم این قبیل برنامه‌ها و دوره‌های آموزشی و مشاوره‌ای باید ادامه داشته باشد.

خبرسازان

آلودگی هوا می‌تواند منجر به مرگ زودرس بیماران شود

تسنیم| رئیس‌گروه سلامت هوا و تغییر اقلیم وزارت بهداشت با بیان اینکه پایداری آلودگی هوا می‌تواند باعث افزایش بیماری‌های قلبی و ریوی و مرگ زودرس بیماران شود، گفت: لازم است توجه بیشتری به‌گروه‌های آسیب‌پذیر شده، شرایط دورکاری آنان فراهم شود. عباس شاهسونی با اشاره به قوانین مرتبط با آلودگی هوا، بیان کرد: براساس ماده ۵ دستورالعمل تبصره ۳ ماده ۳ قانون هوای پاک، مصوب هیئت‌وزیران، در شرایطی که پایداری آلودگی بیش از ۴۸ ساعت ادامه یابد، کارگروه شرایط اضطرار باید تصمیم‌هایی برای شرایط بسیار ناسالم بگیرد. لازم است تصمیم‌گیری‌ها در این مواقع، گسترده‌تر و مؤثرتر باشد تا سلامت عمومی به نحو بهتری تضمین شود.

پرداخت هزینه پرستاری به مادران دارای فرزند ۳ قلو و بیشتر

ایستنا| معاون سلامت اجتماعی سازمان بهزیستی از طرح پرداخت هزینه پرستاری به مادران دارای فرزند سه قلو و بیشتر خبر داد. به‌گفته مهری سادات موسوی، امسال برای خانواده‌هایی که فرزند سه قلو و بیشتر دارند، طرح پرداخت هزینه پرستاری به مادران در دستورکار قرار گرفته است که در شش ماه دوم سال، چندین نفر از مادران برای اولین بار تحت پوشش این طرح قرار گرفته‌اند و با جذب اعتبار بیشتر، تعداد بیشتری از خانواده‌ها جذب خواهند شد.

واکنش سازمان غذا و دارو به کمبود داروهای حیاتی

مهروروابط عمومی سازمان غذا و دارو در واکنش به کمبود داروهای حیاتی بیماران خاص، اعلام کرد: مطالب منتشرشده درباره کمبود داروهای حیاتی بیماران خاص، مربوط به چالش‌هایی است که به چندین ماه گذشته بازمی‌گردد و این سازمان با تمام‌توان در حال رفع آن‌هاست. سازمان غذا و دارو همواره در راستای وظایف قانونی خود، از جمله رگولاتوری و صدور مجوزهای لازم، برای تأمین پایدار داروهای بیماران خاص تلاش کرده است، با این حال همان‌طور که در متن مطالب نیز به صراحت بیان شده است، رفع این چالش‌ها اقدامی فراسازمانی و نیازمند همکاری همه ارگان‌های مسئول است.

